

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ewaen Fred Ogieriakhi.

Sagsøgte: Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General og An Post

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan det antages, at en EU-borgers ægtefælle, der i den omhandlede periode ikke selv var statsborger i en medlemsstat, »i fem år i træk (har boet) lovligt (...) sammen med unionsborgeren (i værtsmedlemsstaten)«, som omhandlet i artikel 16, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF ⁽¹⁾, i en situation, hvor parret i maj 1999 indgik ægteskab, hvor der i oktober 1999 blev meddelt opholdstilladelse, hvor parterne senest i begyndelsen af 2002 var blevet enige om at leve adskilt, og hvor begge ægtefæller i slutningen af 2002 havde indledt samliv med helt andre partnere?
- 2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, og idet det skal erindres, at en tredjelandstatsborger, der gør gældende at have ret til tidsubegrænset ophold i henhold til artikel 16, stk. 2, på grundlag af fem års uafbrudt ophold før april 2006, også skal godtgøre, at hans eller hendes ophold var i overensstemmelse med bl.a. kravene i artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽²⁾, medfører den omstændighed, at EU-borgeren i løbet af den femårsperiode, som der henvises til, forlod den fælles bopæl, og at tredjelandstatsborgeren derefter indledte et samliv med en anden person på en ny fælles bopæl, som den (tidligere) ægtefælle, der er EU-borger, ikke tilvejebragte eller stillede til rådighed, da, at kravene i artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68 ikke er opfyldt?
- 3) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, og spørgsmål 2 besvares benægtende, er den omstændighed, at den nationale ret, der behandler et erstatningsøgsmål, som er anlagt under henvisning til, at der er sket en tilsidesættelse af EU-retten, har fundet det nødvendigt at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende det materielle spørgsmål om sagsøgerens ret til tidsubegrænset ophold, da i sig selv et forhold, som denne ret kan tage i betragtning ved bedømmelsen af, om der klart var tale om en tilsidesættelse af EU-retten, i forbindelse med, at den vurderer, om en medlemsstat har gennemført kravene i artikel 16, stk. 2, i 2004-direktivet forkert eller på anden måde ikke har anvendt disse korrekt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15.10.1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT L 1968 II, s. 467).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Pau (Frankrig) den 6. maj 2013 — Khaled Boudjlida mod Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Sag C-249/13)

(2013/C 189/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Pau

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Khaled Boudjlida

Sagsøgt: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvad omfatter retten til at blive hørt, som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for en tredjelandstatsborger, der opholder sig ulovligt i en EU-medlemsstat, og som skal omfattes af en tilbagesendelsesafgørelse? Omfatter denne ret navnlig retten til at blive sat i stand til at analysere samtlige de elementer, som lægges vedkommende til last, for så vidt angår dennes opholdsret, ret til at udtale sig, mundtligt eller skriftligt, efter en rimelig betænkningstid samt modtage bistand fra en rådgiver efter eget valg?
- 2) Bør indholdet af denne rettighed i givet fald tilpasses eller eventuelt begrænses under hensyntagen til tilbagesendelsespolitikens mål af almen interesse, som er fastsat ved ovennævnte direktiv af 16. december 2008 ⁽¹⁾?
- 3) Hvilke former for tilpasning bør i bekræftende fald være tilladt, og efter hvilke kriterier?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98).

Sag anlagt den 7. maj 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Bulgarien

(Sag C-253/13)

(2013/C 189/26)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Heller, O. Beynet og P. Mihaylova)

Sagsøgt: Republikken Bulgarien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 54, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF ⁽¹⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets artikel 3, stk. 3, samt punkt 1, litra a), afsnit 2, og litra b), d), f), h), og i), i bilag I til direktivet eller i det mindste ikke har meddelt Kommissionen herom.
- Republikken Bulgarien pålægges i medfør af artikel 260, stk. 3, TEUF at betale en tvangsbøde på 8 448 EUR pr. dag fra datoen for afsigelse af dommen i denne sag for tilsidesættelse af pligten til at meddele Kommissionen om gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 2009/73/EF.
- Republikken Bulgarien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 3. marts 2011.

⁽¹⁾ EUT L 211, s. 94.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 13. maj 2013 — Peter Flood mod Health Service Executive

(Sag C-255/13)

(2013/C 189/27)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Flood

Sagsøgt: Health Service Executive

Præjudicielt spørgsmål

Skal en forsikringstager i en medlemsstat (»den første medlemsstat«), som har i 11 år har haft en alvorlig sygdom, der udbrød, mens den pågældende, der var bosiddende i den første

medlemsstat, var på ferie i en anden medlemsstat (»den anden medlemsstat«), anses for at »opholde« sig i den anden medlemsstat i den omhandlede periode som omhandlet i enten artikel 19, stk. 1, eller i artikel 20, stk. 1, og artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 883/2004 ⁽¹⁾, når den berørte person faktisk har været nødt til at forblive i denne medlemsstat i den omhandlede periode på grund af hans akutte sygdom og den umiddelbare nærhed til lægebehandling af specialister?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, EUT L 166, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Sigmaringen (Tyskland) den 13. maj 2013 — Sevda Aykul mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-260/13)

(2013/C 189/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sevda Aykul

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forpligtelsen i henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126/EF ⁽¹⁾ til gensidig anerkendelse af kørekort udstedt af medlemsstaterne til hinder for en national bestemmelse i Forbundsrepublikken Tyskland, hvorefter retten til at gøre brug af en udenlandsk førerret i Tyskland efterfølgende skal frakendes administrativt, såfremt indehaveren af den udenlandske førerret har ført motorkøretøj i henhold hertil i Tyskland under påvirkning af ulovlige stoffer, og den pågældende følgelig ikke længere er føreregnet i henhold til de tyske bestemmelser?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Gælder dette ligeledes, såfremt udstederstaten udviser passivitet efter at have fået kendskab til kørslen i stofpåvirket tilstand, og indehaveren af den udenlandske førerret derfor fortsat udgør en risiko?